

Právní poučení, kterého se st-lům v daném případě v nař. rozhodnutí dostalo, že stížnost podati jest do 15 dní po doručení nař. rozhodnutí u županského úřadu, jest tedy ve zřejmém rozporu s ustanovením § 14 zák. o ss.

Jestliže st-lé, řídíce se tímto poučením, podali stížnost ve lhůtě, jež jim v poučení byla dána, a na místě, které bylo v poučení označeno, a tím promeškali 60denní lhůtu stanovenou v § 14 zák. o ss, nemůže jim opomenutí to býti na újmu.

Žal. úřadu není sice zákonem uložena povinnost, aby k rozhodnutím svým připojoval poučení o tom, v jaké lhůtě a kde jest podávati stížnost k nss-u, do rozhodnutí těch přípustnou; jestliže však úřad tak učiní, pak musí býti poučení to správné.

Nesprávné poučení obsažené v úředním rozhodnutí znemožňuje straně účinnou obranu a zakládá tedy — mělo-li tento účinek, jako právě v daném případě, kdy strana řídící se nesprávným poučením zmeškala lhůtu k stížnosti, — podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6, odst. 2. zák. o ss, k níž jest nss-u hleděti z moci úřední.

Pro tuto vadu řízení bylo nař. rozhodnutí v základě § 6, odst. 2. zák. o ss zrušiti.

Bude nyní na žal. úřadu, aby rozhodnutí st-lům správně intimoval, a st-lům bude pak volno, aby do rozhodnutí podali u tohoto soudu v zákonné lhůtě novou stížnost.

Č. 1869.

Zabírání budov: Místnost sloužící za židovskou modlitebnu a k vyučování ženským ručním pracem, je ze záboru vyloučena podle § 1, odst. 3 č. 7 zákona č. 304/1921.

(Nález ze dne 20. ledna 1923 č. 798.)

V ě c: Představenstvo židovské obce v P. B. (adv. Dr. Jakub Vohryzek z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska — vládnímu referátu pro veřejné práce — v Bratislavě o zabránění části budovy.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím županského úřadu v Trenčíně z 12. ledna 1922 byla podle zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 304 Sb. zabráněna k žádosti obecního úřadu v P. B. a školského referátu v Bratislavě prázdná místnost židovské lidové školy v P. B. pro umístění jedné třídy státní měšťanské školy tamže a bylo vysloveno, že správa měšťanské školy jest povinna dovoliti, aby židovská církevní obec odbývala v zabrané místnosti v mimoučebních hodinách své zasedání a schůzky a aby se žáčky lidové židovské školy dvakráte v týdnu v místnosti té vyučovaly v ženských ručních pracech.

Ministr s plnou mocí pro správu Slovenska, vládní referát pro veřejné práce... zamítl stížnost představenstva židovské obce z těchto důvodů:

Místnost neslouží k účelům kulturně vzdělávacím a může tudíž býti ve smyslu § 1, odst. 7 zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 304 Sb. pro účely

školní zabrána; židovská obec neutrpí zabráním újmy, jelikož správa školy se zavázala dovoliti jí v mimoučebních hodinách vydržovati schůze i modlení a vyučování žaček ženským ručním pracem; místnost ona byla stále prázdná a neobývaná a tudíž ze záboru není vyloučena; jest ve veřejném zájmu, aby správy škol měly pro vyučování vhodné místnosti, aby správný chod škol nebyl rušen; mimo to se podotýká, že zabrání jest jen dočasné, než obec opatří pro školu jiné vhodné místnosti.

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí shledal nss důvodnou. Stížnost vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, poněvadž úřad zabrav místnost, v níž vyučují se školní dívky ženským ručním pracem, porušil ustanovení § 1, odst. 3 č. 7 zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 304 Sb. Podle tohoto ustanovení jsou vyloučeny ze záboru budovy a zařízení, sloužící k účelům kulturně vzdělávacím. Že takovýmto účelům slouží místnosti určené pro úkony náboženské a vyučování školních dětí, o tom nemůže býti pochyby již podle všeobecného nazírání na význam náboženství a náboženské výchovy a na školu jako ústav, sprostředkující vzdělání. Pak jsou však i místnosti, jichž se používá k náboženským účelům a k vyučování, jakožto místnosti, sloužící kulturně vzdělávacím účelům podle § 1, odst. 3. č. 7 zák. čl. 304 z r. 1921 vyloučeny ze záboru.

V tomto případě není o tom sporu, že místnost, která byla zabrána nař. rozhodnutím, slouží za židovskou modlitebnu a že se v ní také vyučují žáčky lidové školy židovské v P. B. ženským ručním pracem.

Nalezl-li za tohoto stavu věci žal. úřad, že místnost ta neslouží k účelům kulturně vzdělávacím a že tedy podléhá zabrání, jest rozhodnutí to zřejmě v rozporu se zákonem, pročez je slušelo zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se otázkou, je-li místnost ve smyslu uvedeného zákona vyloučena ze zabrání i z jiných důvodů ve stížnosti uplatňovaných.

Č. 1870.

Obecní přírážky (Čechy): Není nezákonným ani vadným, nerozhodne-li nadřízený samosprávný úřad o připomínkách podaných proti usnesení obecního zastupitelstva o vybírání přírážek dříve, než schválí vybírání vyšších přírážek; jest však nezákonným, udělí-li nadřízený samosprávný úřad toto schválení, dokud není konečně rozhodnuto o obecním rozpočtu.

(Nález ze dne 20. ledna 1923 č. 799.)

Věc: Karel L., nájemce dvora v R. (adv. Dr. Frant. Novák z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněnou stranu obec R. starosta Čeněk J.) o obecní přírážky.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Do obecního rozpočtu na správní rok 1921, sestaveného teprve dne 16. června 1921, zařadilo obecní představenstvo v R. jako výdajové položky jednak splátku Kč 40.000 na stavbu elektrovodné sítě, jednak splátku Kč 20.000 na stavbu silnice R.—Ž.

Obecní zastupitelství schválivši ve schůzi z 2. července 1921 rozpočet, usneslo se, aby k úhradě vykázaného jím nedostatku 70.147 Kč 44 h byla